

**Σύνδεσμος Συνταξιούχων
Ταμείου Επιχειρηματικής Ασφάλισης Χημικών**

**Χημικοί
Καθηγητές Α.Ε.Ι.
Αποβιώσαντες μετά το 1957**

Αθήνα 2009

λάδος στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Πυρηνικών Ερευνών (CERN, 1955-1982).

Εχει δημοσιεύσει πολλές επιστημονικές εργασίες σε θέματα Φυσικής και Χημείας, όπως είναι το φαινόμενο Ράμαν, η δομή των ιόντων υάλου, οι ταλαντώσεις των μορίων του ύδατος, η επίδραση των ακτίνων γ στην ύλη, η ραδιενεργός ρύπανση κ.λ.π.

Εξέδωσε βιβλία, κυριότερα των οποίων είναι: Πυρηνική Φυσική, Κυματική, Στοιχεία Φυσικής Ακτίνων Ρέντγεν, Μαθήματα Φυσικής και Στοιχεία Φυσικής (με τη συνεργασία του Σ. Περιστερράκη).

Υπήρξε ευγενέστατος Δάσκαλος-Καθηγητής. Είχε το σεβασμό και την αγάπη όλων των φοιτητών του.

ΚΟΥΜΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

(1909-1984)

Γεννήθηκε στη Ν. Υόρκη το έτος 1909

Απεβίωσε το έτος 1984

Επί των επάλξεων σκοτώθηκε ο επιστήμων Γιώργος Κούμουλος κάπου ανάμεσα στο Μανάους και το Μπελέμ στη Βόρειο Βραζιλία, όταν το οκταθέσιο αεροπλάνο στο οποίο επέβαινε, για να πάει να επισκεφθεί ένα ορυχείο βωξιτών, έπεσε στα ρηγά του Αμαζόνιου.

Ο Γεώργιος Δημ. Κούμουλος ήταν ένα σπάνιο είδος ανθρώπου στη σύγχρονη ελληνική κοινωνία, συνδύαζε την επιστημονική επίδοση, σε βαθμό που είχε τύχει διεθνούς αναγνωρίσεως, με πλάτος γνώσεων που

ξεπερνούσε τα συνηθισμένα πλαίσια μιας ειδικότητας, με ανάλογες επιδόσεις σε τομείς εφαρμοσμένης επιστήμης. Με άλλα λόγια ήταν όχι μόνο ένας θεωρητικός επιστήμονας, αλλά κι ένας πρακτικός άνθρωπος που επί πλέον είχε προικισθεί με αξιόλογη οικονομική σκέψη. Θεωρία και πράξη, είναι αυτό που τον χαρακτήριζε, επί πλέον δε αποφυγή κάθε στοιχείου αυτοπροβολής και επιδιώξεως αξιωμάτων.

Γεννημένος το 1909 στη Ν. Υόρκη, ήρθε στην Ελλάδα το 1919, απεφοίτησε το 1928 από το Πρακτικό Λύκειο Βόλου και γράφτηκε στην Ιατρική Σχολή του Παν/μίου Αθηνών. Το 1930 μπήκε στο Εργαστήριο Φαρμακολογίας του επιφανούς Καθηγητή Γ. Ιωακείμογλου, όπου και κατέγινε με την έρευνα διαφόρων θεμάτων βιολογικής φυσιολογικής χημείας. Το 1934, η επίδοσή του στην έρευνα και η κλίση του στη φυσιολογική χημεία τον έκανε να μεταγραφεί στο Χημικό Τμήμα της Φυσιολογικής Σχολής του Παν/μίου Αθηνών. Το 1938 πήρε το πτυχίο του Χημείας το δε 1939 ανηγορεύθη διδάκτωρ στον κλάδο Χημείας. Από το 1935 είχε σημαντική δραστηριότητα στο Εργαστήριο Φυσικής Χημείας του Παν/μίου Αθηνών και από το 1937 κάνει τις πρώτες του δημοσιεύσεις.

Το 1939 πάει στην Αγγλία με υποτροφία του Βρετανικού Συμβουλίου, για ερευνητική εργασία στο Παν/μιο του Καίμπριτζ και ειδικότερα στον τομέα Κολλοειδούς Χημείας υπό τον καθηγητή σερ Ερικ Ρίντεαλ, του οποίου μάλιστα έγινε βοηθός το 1942. Κατά το διάστημα μέχρι το 1946, όταν γύρισε στην Ελλάδα, ανέπτυξε σημαντική ερευνητική δραστηριότητα και σειρά προτύπων επιστημονικών εργασιών που δημοσιεύτηκαν από τη Ρόγιαλ Σοσάϊτυ του Λονδίνου. Οι εργασίες αυτές αναφέρονται κυρίως σε θέματα μελέτης της συγκρότησης των πολυμερών, των ακρυλικών και μεθυλακρυλικών εστέρων, καθώς και του οξικού βυνυλίου δια της μεθόδου της περιθλάσεως ηλεκτρονίων. Οι εργασίες αυτές αναφέρονται στη διεθνή βιβλιογραφία και

έγιναν αντικείμενα συζητήσεως στην Φαρανταίη Σοσαΐτυ.

Το 1944 του απενεμήθη ο τίτλος του διδάκτορος (PH.D) στο Παν/μιο του Καίμπριτζ. Γίνεται δε μέλος πολλών επιστημονικών εταιρειών και οργανώσεων.

Αυτό που ίσως δεν είναι ευρέως γνωστό είναι ότι το 1942, το ραντάρ που τότε ήταν το μυστικό όπλο των βρετανών, με το οποίο αντιμετώπισαν νικηφόρα την αεροπορική υπεροπλία των Γερμανών, παρουσίαζαν ορισμένες ατέλειες. Η αγγλική κυβέρνηση ανέθεσε τότε στο Γιώργο Κούμουλο να ερευνήσει το θέμα της αιτίας της αστάθειας στη συχνότητα που παρουσίαζαν οι χρησιμοποιούμενοι στο RADAR δονητές χαλαζίου υψηλής συχνότητας. Ο Κούμουλος απέδειξε ότι κατά τη λείανση των λεπτοτάτων πλακών χαλαζίου ανακρυσταλλούται η επιφάνεια τους και έτσι ενεκλείοντο μέσα στο κρυσταλλικό πλέγμα ξένες ουσίες, που αποτελούσε και την αιτία της αστάθειας. Η εργασία αυτή παρέμεινε απόρρητος (τόσο ώστε ως εργοδότης ενεφανίζετο το Υπουργείο Τ.Τ.Τ.) και δεν δημοσιεύθηκε, τα πορίσματα της όμως επέτρεψαν την τροποποίηση της βιομηχανικής παραγωγής του είδους, σε αναγνώριση δε της συμβολής του Έλληνα επιστήμονα στην όλη προσπάθεια του απενεμήθη ο τίτλος του FELLOW του Ινστιτούτου Φυσικής του Λονδίνου.

Το 1946 ο Γ. Κούμουλος επανήλθε στην Ελλάδα και το 1947 διορίζεται Υφηγητής στην έδρα Φυσικής-Χημείας του Ε.Μ.Π. Ουδέποτε έγινε καθηγητής, κι αυτό απετέλεσε απώλεια για το Ε.Μ.Π., για την οποία δεν μπορεί να κολακεύεται. Παράλληλα όμως ο Γ. Κούμουλος ανέπτυξε σημαντική δράση στην οικονομοτεχνική ζωή του τόπου.

Το 1946 ο αρχηγός της αποστολής της U.N.R.R.A. αναθέτει στον Γ. Κούμουλο τη θέση του Γεν. Γραμματέα της Επιτροπής Αξιοποίησης Πλουτοπαραγωγικών Πόρων Ελλάδος. Έργο του ήταν ο συντονισμός των εργασιών 100 περίπου Ελλήνων Καθηγητών Α.Ε.Ι., ανωτάτων δη-

μοσίων υπαλλήλων, οικονομολόγων και μηχανικών, οι δε εκθέσεις αυτές απετέλεσαν για πολλά χρόνια τη βάση κάθε συζητήσεως για βιομηχανική ανάπτυξη.

Αργότερα ο Γ. Κούμouλος συνεργάσθηκε με την Αποστολή του Σχεδίου Μάρσαλ, ως σύμβουλος βιομηχανικών θεμάτων και απετέλεσε τον σύνδεσμο με τα Υπουργεία Συντονισμού και Βιομηχανίας καθώς και με το Ανώτατο Συμβούλιο Ανασυγκροτήσεως.

Κατά τη δωδεκαετία 1956-1967 ο Γ. Κούμouλος υπηρέτησε σε διεθυντικές θέσεις στον τομέα Ο.Β.Α. και κατόπιν ΕΤΒΑ στους τομείς Βιομηχανίας-Μεταλλείων, τον απέλυσε δε η Δικτατορία εκ των πρώτων.

Παράλληλα όμως ο Γ. Κούμouλος ανέπτυξε σημαντική δραστηριότητα και στον ιδιωτικό τομέα. Έτσι, το 1946 ερεύνησε τα προβλήματα παραγωγής υάλου για την Α.Ε.Ε. Χημικών Προϊόντων και Λιπασμάτων, το 1953 ανέλαβε τη θέση του διευθυντού επιστημονικών ερευνών των μεταλλευτικών επιχειρήσεων Σκαλιστήρη, πριν διορισθεί στον ΟΒΑ. Επίσης μετά την απόλυσή του από τη Δικτατορία ανέλαβε τη θέση του «πρότζεκτ μάνατζερ» της εταιρείας «Ωμέγα», που επρόκειτο να κάνει σειρά επενδύσεων ο Ωνάσης. Την τελευταία δε δεκαετία ο Γ. Κούμouλος υπήρξε ανώτατο διευθυντικό στέλεχος της Α.Ε. Βωξίται Παρνασσού και η ψυχή της προγραμματισθείσης βιομηχανίας αλουμίνιας.

Ο Γ. Κούμouλος ήταν μέλος πολλών επιστημονικών οργανώσεων, ελληνικών και ξένων.

Γ. Σκάλος